

Italian tasavallan 12.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-211/04)

(2004/C 179/16)

Italian tasavalta, asiamiehenään asianajaja Ivo Maria Braguglia, jota avustaa valtionasiamies Maurizio Fiorilli, on nostanut 12.5.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

— kumoaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾ soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta annetun asetuksen (EY) N:o 53/2002 ⁽²⁾ muuttamisesta 20 päivänä helmikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 16/2004 ⁽³⁾, erityisesti siltä osin kuin sillä muutetaan asetuksen N:o 753/2002 24, 36 ja 37 artiklaa, jotka koskevat perinteisten merkintöjen suojaa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että asetuksen N:o 753/2002 muuttamisesta annettu asetus on lainvastainen seuraavin perustein:

- asetuksen antamista koskeva menettely on lainvastainen menettelyä koskevien määräysten ja kontradiktorisen periaatteen rikkomisen vuoksi;
- yhteisön tuottajien etuja ei ole verrattu yhteisön ulkopuolisten tuottajien etuihin;
- puuttuva toimivalta ja neuvoston säännösten rikkominen;
- TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 3 kohdan rikkominen.

⁽¹⁾ EUVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 118, 4.5.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 55, 24.2.2004, s. 16.

Protodikeio Thessalonikisin 8.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa K. Adeneler ym. vastaan Ellinikos Organismos Galaktos (ELOG)

(Asia C-212/04)

(2004/C 179/17)

Protodikeio Thessalonikis on pyytänyt 8.4.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

17.5.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa K. Adeneler ym. vastaan Ellinikos Organismos Galaktos (ELOG) seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko kansallisen tuomioistuimen tulkittava kansallista lainsäädäntöään — siinä määrin kuin se on mahdollista — yhdenmukaisesti direktiivin kanssa, joka on saatettu osaksi sen kansallista oikeusjärjestystä määräajan jälkeen, siitä ajankohdasta alkaen, a) jolloin direktiivi tuli voimaan, b) jolloin täytäntöönpanolle varattu määräaika, jota ei ollut noudatettu, kului umpeen vai c) jolloin kansallinen täytäntöönpanotoimenpide tuli voimaan?
- 2) Onko EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemän määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen, joka on neuvoston direktiivin 1999/70 (EYVL L 175, s. 43, 10.7.1999) erottamaton osa, 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että pelkästään se seikka, että asetuksen tai lain säännöksessä edellytetään työsopimuksen tekemistä määräaikaisena, voi merkitä, samalla tavoin kuin työsuorituksen luonne, laji ja ominaisuudet tai muut vastaavat syyt, perusteltua syytä, jonka perusteella määräaikainen työsopimus voidaan tehdä tai jatkuvasti uusia?
- 3) Voidaanko EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemän määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen, joka on neuvoston direktiivin 1999/70 (EYVL L 175, s. 43, 10.7.1999) erottamaton osa, 5 lausekkeen 1 ja 2 kohtaa tulkita siten, että sellaisia kansallisia säännöksiä [ei voida soveltaa], joiden mukaan perättäisiksi voidaan katsoa vain sellaiset työsopimukset tai työsuhteet, joiden voimassaolokausien väliin jäävä aika ei ylitä 20:ta työpäivää, kun näillä säännöksillä työntekijän hyväksi tehtävään olettamukseen, jonka mukaan perättäiset määräaikaiset työsopimukset tai työsuhteet katsotaan toistaiseksi voimassa oleviksi, sovelletaan väistämättä edellä mainittua edellytystä?
- 4) Onko lain 2190/1994 21 §:ssä oleva kansallinen säännös, jonka mukaan kielletään muuttamasta toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi perättäisiä määräaikaisia työsopimuksia, jotka on kyllä tehty määräaikaisina työntekijän poikkeuksellisten tai kausiluontoisten tarpeiden täyttämiseksi, mutta tosiasiallisesti vakituisten ja jatkuvien tarpeiden täyttämiseksi, yhdenmukainen yhteisön oikeuden tehokkuusperiaatteen ja EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemän määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen, joka on neuvoston direktiivin 1999/70 (EYVL L 175, s. 43, 10.7.1999) erottamaton osa, 5 lausekkeen 1 ja 2 kohdan tavoitteen kanssa?